
Příběhy našich studentů

Jiří Zwesper

Já jsem Jirka, a když jsem si vybíral kam půjdu na vysokou, tak jsem neměl tušení, kam bych chtěl jít a co bych chtěl v životě dělat. Proto jsem si vybral medicínu, jelikož je to obrovský obor s širokým profesním uplatněním, kde si své najde opravdu každý. Proč zrovna na medicínu v Hradci? Mám radši menší města a také jsem se ohlížel na nižší ceny bydlení a náklady na život. Rodinná atmosféra fakulty a prestiž Univerzity Karlovy pro mě byly příjemné plus.

Aktuálně studuju čtvrtý ročník Všeobecného lékařství a musím říct, že pro mě studium zatím byla jedna velká jízda na horské dráze. Samozřejmě studium je náročné a často není vše růžové, ale našel jsem si tady spoustu přátel, díky kterým je hned všechno snazší. A hlavně v prvních ročnících, kdy to bylo těžší, jsme si pomohli to vše zvládnout. Když jsme nastoupili do třetího ročníku, tak i škola začala být mnohem zajímavější, dostali jsme se více na kliniky, viděli první pacienty a pochopili, proč jsme se všechnu teorii učili. Musím říct, že nám to všem vlilo novou energii do studia a začalo nás to více bavit.

Ale není to vše jen o učení, sem tam se najde mezi učením i čas na nějakou tu párty a jiné zájmy. Vše je to o balancu a jak rád s oblibou říkám, jaké si to studium člověk udělá, takové ho má. To, že by medicína byla jen o ležení v knížkách, není vůbec pravda. Samozřejmě se učíme hodně, ale zároveň jsem během studia zažil spoustu nezapomenutelných zážitků.

Do budoucna bych se chtěl věnovat rozhodně nějakému internímu oboru, zatím u mě vyhrává praktické lékařství, jelikož jsem člověk nerozhodný a praktické lékařství pokrývá širokou část medicíny. Uvidíme ale, kam mě ještě vítr zavane.

Snad jsem vám trochu studium v Hradci nastínil a budu se těšit, že se tady snad v dalších letech uvidíme. Hodně štěstí u přijímaček!

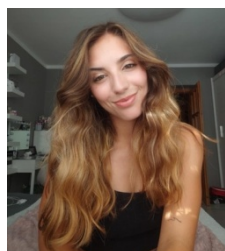
Jmenuji se Ondra Hrubý a na LF HK studuji Všeobecné lékařství ve 3. ročníku. Zajímá tě, co mě vedlo do Hradce a proč jsem si vybral právě tuhle lékařskou fakultu?

Jako první určitě uvedu prestižnost Karlovky jako takové. Jenže do Prahy jsem jít studovat nechtěl. To byl první důvod, proč byl mou volbou právě Hradec. Co mi ale pomohlo udělat konečné rozhodnutí? Ve třetím ročníku gymplu jsem

objevil akci, kterou pořádá naše fakulta – Medikemp. Dlouho jsem neváhal a přihlásil jsem se – a byla to ta nejlepší věc, co jsem mohl udělat. Byla to bezva příležitost se potkat s lidmi, kteří chtějí jít stejným směrem, ochutnat trochu toho vysokoškolského života a poznat hradeckou fakultu a fakultní nemocnici. Pak už jsem jen ve čtvrtáku v lednu poslal přihlášku a připravoval se, abych se do Hradce dostal. Naštěstí vše vyšlo a mám tak radost z toho, že tu můžu studovat.

Na studiu se odráží to, že jsme opravdu menší fakulta. Ukazuje to nejen individuálnější přístup a přátelský kolektiv. Co mě ale baví na hradecké fakultě, je vyžití. Sám jsem součástí studentského spolku a podílím se na jeho chodu. Na kolejkách Na Kotli provozujeme posilku, hudební místnost, kardiomístnost... Plus se v Hradci děje během roku několik akcí, takže se tu opravdu nenudíme.

Pokud váháš, jestli je mediana pro tebe, tak se toho vůbec neboj. Je to náročný, ale je to tak stejně pro všechny. Najdeš tady hromadu lidí, kteří jsou na tom stejně jako ty, skamarádíte se a budete bojovat společně. Nakonec vše dobře dopadne! Sám jsem na medině našel hromadu kamarádů, se kterými si navzájem pomáháme, vyřážíme na akce a jsou pro mě motivací školu studovat. A i díky nim vím, že kdybych znovu musel vybírat obor, tak to bude jak mediana, tak Hradec!

Karolína Procházková

Jmenuju se Karolína a jsem studentkou 3.ročníku Všeobecného lékařství na LF HK. Jak to bylo se mnou a medicínou? Pro mě byla medicína poměrně jasnou a vlastně i jedinou volbou. Už ve školce jsem na otázky typu „Čím chceš být, až vyrosteš?“ odpovídala rozhodně a bez váhání ... doktorkou! Tahle dětská myšlenka mě naštěstí neopustila, a tak jsem si v maturitním ročníku podala přihlášky na většinu lékařských fakult a začala se připravovat na přijímačky.

Proč zrovna LF HK? O Hradci mě úplně přesvědčila akce pro studenty maturitních ročníků - Medikemp. Před ní jsem měla o Hradci povědomí, ale zážitek z medikempu předčil moje očekávání natolik, že se Hradec stal první volbou. Malé město, přátelské prostředí, pomoc starších studentů a možnosti získávání zkušeností ve studentských spolcích - to všechno mě nadchlo natolik, že jsem po přijímačkách ani nemusela váhat, kam jít. Velmi tedy doporučuji budoucím uchazečům tuto skvělou akci, zážitky z ní jsou naprosto nezapomenutelné.

Jaký byl můj první rok na LF HK? Ačkoliv je u nás prvák poměrně náročným rokem a člověk se musí naučit opravdu velké množství nových informací, určitě se dá najít čas i na mimoškolní aktivity. Pro mě bylo důležité si vše naplánovat a dobře časově rozvrhnout a díky tomu se bez problémů našel čas na to být s přáteli, taky na trochu sportu a někdy proběhla i party. :) Rozhodně to neznamená, že nástupem na medicínu končí společenský život a zábava. U mě to bylo přesně naopak. Nikdy předtím jsem nepotkala tak přátelské a nápomocné lidi, se kterými mám jen ty nejlepší zážitky. A když je potřeba, vždy se najde někdo, kdo pomůže, poradí nebo motivuje k učení. A proto, i když medicína hodně bere (hlavně času), taky dává. Mně osobně dala ty nejlepší kamarády, jaké jsem si mohla přát.

A jak to vidím do budoucna? Zákeřná otázka, na kterou většina mediků nezná odpověď. :) Zatím tolik zkušeností s klinikou nemám, ale předběžně mě zaujala pediatrie, ale i gynekologie s porodnictvím. Tak uvidíme, jak to nakonec dopadne, třeba si mě získá úplně jiný obor medicíny.

Budoucím uchazečům bych chtěla popřát mnoho štěstí k přijímacím zkouškám. I když to vypadá nezládnutelně, dá se to zvládnout. Stačí věřit (a taky se učit teda).

Jmenuji se Karel a třetím rokem studuji na Lékařské fakultě v Hradci Králové. Volba vysoké školy pro mě nebyla těžká, k medicíně mě to táhlo již od gymnázia. Největší zásluhu na tom mají rodiče, u kterých jsem lékařskou profesi pozoroval.

Proč Hradec? To je jednoduché, kombinuje prestiž Univerzity Karlovy s přátelskou atmosférou menšího města. Navíc jsem chtěl studovat mimo Prahu – nejen kvůli dostupnějšímu bydlení, ale i klidnějšímu prostředí bez přeplněných ulic.

Studium je zajímavé, ale samozřejmě náročné. S nástupem do prváku přišel i první šok a beznaděj, nicméně mě uklidňovalo, že jsme na tom byli všichni stejně, a když to zvládli ostatní, zvládneme to taky. A opravdu, po krátké době jsem si zvykl, lépe si organizoval program a naučil se zvládat tlak. Pak zbyl i čas na koníčky a sport.

Teď ve třetím ročníku už chodíme do nemocnice za pacienty a po dvou letech teoretických předmětů je to paráda! Je to nový přísun motivace, proč tuhle těžkou školu vystudovat. Po škole bych se chtěl věnovat nějakému chirurgickému

oboru, ty mě zatím zaujaly nejvíce. Závěrem řeknu, že jsem si tu našel spoustu skvělých přátel, bez kterých si studium nedokážu představit, a jsem rád, že jsem šel do Hradce!

Eliška Hendrychová

Jmenuji se Eliška a studuji Zubní lékařství. Už dlouho jsem věděla, že bych chtěla pracovat ve zdravotnictví, a proto moje kroky vedly na Zdravotnické lyceum. Ve druhém ročníku jsem se rozhodla jít na den otevřených dveří na LF HK, protože Hradec Králové je město, u kterého vyrůstám. Na letáčku o oborech bylo mimo Všeobecné lékařství představeno i Zubní lékařství, které mě dle popisu velmi zaujalo. Tak moc jsem o něm přemýšlela, že jsem se o rok později na den otevřených dveří vrátila a šla se podívat na Stomatologickou kliniku FN HK, kde probíhá celá praktická výuka. Byla to láska na první pohled a já jsem věděla, že budu chtít udělat všechno pro to, abych se sem dostala. Před začátkem maturitního ročníku jsem se navíc zúčastnila Medikempu, který fakulta pořádá. Tuto akci doporučuji všem, kteří o studiu alespoň trochu přemýšlí.

Přípravu na přijímačky jsem rozhodně nepodcenila a věnovala jsem jí celý maturitní ročník, což bude mít každý trochu jinak, ale já jsem si tento obor tak vysnila, že jsem nechtěla ponechat nic náhodě. I když budete mít spoustu informací o studiu, na vlastní kůži to bude vždy úplně něco jiného. Pro mě byl prozatím nejtěžší první semestr, protože si člověk zvyká na všechno nové. Když už se naučíte, kolik na co potřebujete času a co a jak funguje, jde při studiu stíhat i spousta dalších věcí. Stačí jen plánovat a určit si priority. Při studiu se mimo spousty věcí o lidském těle dozvídám hodně i o sobě samotné, protože často zažíváte chvíle bezmoci, smutku, radosti, ale i vděčnosti. Tohle vše ale ke studiu patří, kdyby to bylo jednoduché, dělal by to každý. Po dokončení studia a nabrání nějakých zkušeností bych si ráda otevřela vlastní ordinaci, čímž by se tenhle můj jeden velký sen stal skutečností.

Jmenuji se Klára a studuji 5. ročník Všeobecného lékařství. Pro studium medicíny jsem se rozhodla z vícero důvodů – jednak jsem věděla, že se chci ubírat přírodovědným směrem a na biologii mě bavilo téma člověk, druhak máme v rodině doktorku, a to k tomu taky velmi přispělo.

Při výběru školy jsem pak věděla, že bych chtěla studovat na Univerzitě Karlově. Jenže pak nastalo dilema – kterou fakultu, když jich je 5? Co si budeme, zprvu jsem si říkala, že budu ráda za jakoukoliv fakultu. Hlavně, abych se dostala alespoň na jednu z nich, a budu spokojená. Podvědomě jsem ovšem své favority měla – těmi byli Hradec a 3. lékařská

fakulta. Trochu víc mě to ovšem táhlo do Hradce. Sice je od místa, odkud pocházím, dál než Praha, ale získal si mě hned několika věcmi – jedná se o studentské město, takže není tak přelidněné a není tam tolik turistů; je tam hodně parků a zeleně; od kolejí to není daleko k hradeckým lesům, kam ráda chodím běhat a kde je i okruh na in-line brusle; vše je poměrně blízko u sebe, takže se všude, kam potřebujete, dostanete do 20-30 minut pěšky, případně do 5-10 minut na kole, v delší vzdálenosti to jistí MHD; fakulta poskytuje studentům učebnice, takže si je nemusíme kupovat (na začátku semestru si je půjčíme a po zkoušce hezky vrátíme); jelikož je to menší fakulta, tak se tu známe napříč ročníkem i se studenty staršími/mladšími a navzájem si pomáháme. Jmenovat bych vám to tu mohla dál a dál.

Po tom, co mi došlo rozhodnutí o přijetí, jsem byla šťastím bez sebe. Budu studovat svoji vysněnou školu! V prvním ročníku ovšem přišla tvrdá realita, která snad čeká na každého studenta na lékařské fakultě, a to že styl učení, kterým jsem se na střední doposud učila, není úplně ideální pro studium medicíny. Na styl učení, který mi vyhovuje, jsem sice přišla až někdy ve třetíáku, ale i tak jsem prvák a druhák zvládla. Během prváku jsme se bohužel moc nepoznali se spolužáky, protože byl covid, ale to jsme si vynahradili v dalším ročníku. Druhák byl nejen bez covidu, ale toho učení tam nebylo ani tolik, takže jsem dost sportovala (chodila jsem běhat, lézt na hradeckou stěnu, v rámci tělocviku jsem chodila na veslování, ...) a scházeli jsme se samozřejmě s kamarády. Zároveň jsem se začala věnovat spolkové činnosti a pomáhala tak v dalších ročnících s některými projekty jako např. seznamovací kurz pro první ročník, fakultní ples nebo kurz chirurgického šití. Právě díky tomuto kurzu jsem si potvrdila, že bych se v budoucnu chtěla věnovat chirurgii. Proto jsem začala ve čtvrtáku navštěvovat emergency ve fakultní nemocnici a zjišťovala jsem tam, jaký směr chirurgie by mě nejvíc bavil. Zaujala mě traumatologie neboli úrazová chirurgie. Na oddělení v Hradci jsem letos začala dělat vědeckou činnost pod panem primářem a zjistila jsem, že jsem si obor vybrala správně.